

[Gert Petersen]

under udvalgsarbejdet, og jeg ved, at vi vil bidrage til, at det sker.

Kan man virkelig have sikkerhed for, at denne lovændring og denne traktat, i hvert fald lovændringen, falder uden for § 20 i grundloven? Det er jo påstanden fra regeringens side, og hvis flertallet beslutter det, så må vi andre rette os efter det. Den slags er til syvende og sidst et politisk spørgsmål. Men jeg synes ikke, at det er overbevisende forklaret i de bemærkninger, som er affattet i forbindelse med lovforslaget.

Niels Helveg Petersen (RV):

Protesterne imod påskepakken er midlertidigt ophørt, men det kan jo være, at de tager fat igen, når det nu drejer sig om EF-pakken.

Det, der er til debat her, er resultatet af folkeafstemningen. Vi har sagt under folkeafstemningen, at vi opfattede den som reelt bindende. Andre partier har gjort det samme, og dermed er vejen jo også åbnet for ratifikation.

Om tidspunktet for ratifikationen vil jeg gerne sige, at jeg ingen principielle indvendinger har mod, at det gøres hurtigt, også gennemføres før sommerferien, vel at mærke hvis vi har god gang i det arbejde, der skal udføres, for at vi kan indrette os med de nye regler. Jeg synes, det er meget vigtigt, at folketingets markedsudvalg, formentlig gennem et underudvalg, hurtigt efter påske får gang i det arbejde og får ført konstruktive drøftelser om, hvorledes vi indretter os med de nye traktatbestemmelser.

Et spørgsmål har været nævnt af flere ordførere, nemlig spørgsmålet om, hvilket samvirke der i fremtiden skal være mellem markedsudvalget og sagsudvalget. Man kan vel sige, at der især er to sagsudvalg, hvor det bliver mere nødvendigt at interessere sig for dette samarbejde, det er miljøudvalget, og det er arbejdsmarkedsudvalget, der varetager arbejdsmiljøspørgsmål, for det er jo på disse områder, der er sket forandringer af væsentlig karakter.

På den ene side står altså her et hensyn til, at vi i vort arbejde inddrager de sagkyndige udvalg og sikrer en miljøsaglig, arbejdsmarkedsaglig behandling af spørgsmålene, og det er væsentligt. På den anden side står, at vi i dette selvfølgelig på intet tidspunkt bør miste af sigte, at det er markedsudvalget og

bør være markedsudvalget, der skal varetage folketingets side af markedspolitikken, og at vi langsigtet kunne gøre folketingets mulighed for indseende med markedspolitikken en dårlig tjeneste, hvis vi reducerede markedsudvalget til et blot og bart ekspeditionskontor for enkelte af folketingets udvalg. Det ville ikke være hensigtsmæssigt, og vi skal her, er jeg sikker på, foretage en måske ganske besværlig, men også meget vigtig afvejning af væsentlige modstående hensyn. Det er en diskussion her i salen måske ikke så egnet til, men jeg forudser, at det bliver ganske væsentligt at få foretaget den rigtige afvejning, hvad det angår.

I forbindelse med de nye traktatbestemmelser rejser jo spørgsmålet om varetøret på de områder, der er omfattet af bestemmelserne, især artikel 100 A.

Som jeg opfattede det, må jeg erklære mig enig med hr. Ivar Nørgaard i, at varetøret også på disse områder eksisterer, men at det må antages, at det sjældent vil være af stor interesse at bruge den, fordi der jo netop på disse områder er adgang til at gennemføre nationale bestemmelser, og at det er, kan man sige, i virkeligheden en langt stærkere mulighed end at blokere for andres vedtagelser. Men også det spørgsmål skal selvfølgelig væsentligt indgå i drøftelserne i markedsudvalget.

Vi har ved tidligere lejligheder her i folketingssalen rejst spørgsmålet om, at væsentlige direktivforslag kunne blive underkastet en offentlig debat her fra folketingets talerstol. Vores hensigt med det forslag er ikke at oversvømme folketingssalen med diskussioner om alt muligt. Der er en række direktivforslag, der vedrører detailbestemmelser, som vi normalt ville gennemføre ved bekendtgørelser og cirkulærer, og som ikke har nogen væsentlig politisk interesse. Men der er også imellem direktiverne vigtige, væsentlige anliggender for lovgivningsmagten, og i disse tilfælde er det stærkt berettiget og påkrævet, at man får mulighed for drøftelse også i folketingssalen.

Opgaven for folketinget nu er jo at indrette sig med de nye bestemmelser, så det bliver konstruktivt, fremadrettet arbejde, vi kan udføre, til gavn selvfølgelig for vort eget miljø i Danmark, men også med inddragelse af videre hensyn til miljøpolitikken i Europa i det hele taget.